

PARLAMENT DE CATALUNYA

RESOLUCIÓ

de 7 de novembre de 1991, relativa a la Memòria d'activitats i Compte general de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, corresponent a l'exercici del 1990.

El Parlament de Catalunya aprova la Memòria d'activitats i el Compte general de la Sindicatura de Comptes de Catalunya corresponents a l'exercici de l'any 1990, elaborats per la Sindicatura de Comptes.

Palau del Parlament, 7 de novembre de 1991

RAIMON ESCUDÉ I PLADELLORENS
President de la Comissió

JOSEP M. COLL I MAJÓ
Secretari

(91.332.087)

*

PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

LLEI

20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia, promulgo la següent

LLEI

La millora de la qualitat de vida de tota la població, i específicament de les persones amb mobilitat reduïda o qualsevulla altra limitació, ha estat un dels objectius prioritaris de l'actuació pública en els darrers anys, en compliment del mandat constitucional del principi d'igualtat desenvolupat pel que fa a les persones amb mobilitat reduïda o qualsevulla altra limitació per la Llei 13/1982, d'Integració Social dels Minusvàlids, aprovada per les Corts el 23 de març de 1982.

Aquest mateix principi d'igualtat ve recollit a l'article 8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en establir que l'actuació de la Generalitat de Catalunya haurà d'estar orientada a promoure i fer efectiu el principi d'igualtat, remouent els obstacles que impedeixen el seu assoliment.

D'acord amb això, totes les administracions públiques van emprendre a començaments de la dècada passada un procés de millora de les condicions d'accessibilitat per a les persones amb mobilitat reduïda en l'entorn urbà, en l'habitatge i en els mitjans de transport, que va culminar en la publicació del Decret 100/1984, del 10 d'abril, de Supressió de Barreres Arquitectòniques.

Aquest Decret tenia per objectiu ésser el punt de partida normatiu en l'àmbit de la supressió de barreres arquitectòniques, que per una banda emmarcava el seu desenvolupament posterior i per altra actuava com a instrument per a la unificació dels criteris i les mesures tècniques a aplicar.

D'altra banda, la Llei 26/1985, del 27 de desembre, de Serveis Socials, inclou entre les àrees d'actuació la promoció i l'atenció de les persones amb limitacions físiques, psíquiques o sensorials, i també la promoció de llur integració social per a aconseguir-ne el desenvolupament personal i la millora de la seva qualitat de vida.

La nostra societat, en el marc general de la millora de la qualitat de vida, es va experimentant una decidida evolució cap a la integració de les persones amb mobilitat reduïda, que ha tingut la seva més clara expressió en una creixent voluntat de presència i participació d'aquest col·lectiu en la vida social, que els poders públics han de fomentar enèrgicament, amb una actitud decidida que faciliti la seva integració social.

El creixent envelliment de la població de Catalunya està convertint l'accessibilitat de l'entorn en una necessitat sentida cada vegada més

per un major nombre de persones. Aquesta accessibilitat, cal potenciar-la per mitjà de la supressió de les barreres arquitectòniques i de les barreres en la comunicació i per mitjà de la utilització de mesures tècniques adequades.

Tant la situació de l'envelliment de la població com la situació de persones amb limitacions són aspectes d'una entitat suficient perquè el Parlament de Catalunya, el Govern de la Generalitat de Catalunya i les administracions locals donin un major impuls al seu esforç social i econòmic, de manera que s'adequin els instruments necessaris per a fer efectiu un entorn per a tothom com una expressió més del principi d'igualtat, mitjançant la creació dels mecanismes de promoció i control específics en l'àmbit de la supressió de les barreres esmentades, que impulsin la voluntat manifestada d'integració social de tota la població, sense cap tipus de restricció.

En darrer lloc convé destacar la inclusió al llarg d'aquesta Llei del concepte d'ajudes tècniques com a mitjà d'accés a l'entorn amb un caràcter molt més ampli que el clàssic de supressió de barreres arquitectòniques, que és conseqüència de l'aplicació cada vegada més efectiva que els avenços tecnològics tenen en el camp de l'autonomia individual de les persones amb limitacions.

La transcendència d'aquests objectius, i els seus efectes sobre drets constitucionals afectats per la reserva material de llei que la Constitució estableix, especialment pel que fa al dret de la propietat, justifiquen l'existència d'aquesta Llei, que completa el procés normatiu en l'àmbit de la supressió de barreres arquitectòniques iniciat amb el Decret 100/1984, del 10 d'abril, alhora que es fonamenta jurídicament no només en les competències exclusives de la Generalitat, sinó també en la necessitat d'establir un règim sancionador, que per la seva naturalesa ha de ser regulat per llei, i ampliar les de foment, donat que l'experiència assolida des de l'aprovació del Decret 100/1984 ho considera imprescindible per a aconseguir que en la utilització dels béns i serveis comunitaris es materialitzi el principi d'igualtat consagrat constitucionalment.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte garantir a les persones amb mobilitat reduïda o qualsevol altra limitació l'accessibilitat i la utilització dels béns i serveis de la societat i també promoure la utilització d'ajudes tècniques adequades que permetin millorar la qualitat de vida d'aquestes persones, mitjançant l'establiment de les mesures de foment i de control en el compliment de la normativa adreçada a suprimir i evitar qualsevol tipus de barrera o obstacle físic o sensorial.

Article 2

Ambit d'aplicació

Són sotmeses a la present Llei totes les actuacions en matèria d'urbanisme, edificació, transport i comunicació que siguin realitzades a Catalunya per qualsevulla entitat pública o privada, i també per persones individuals.

Article 3**Definicions**

—1 Als efectes d'aquesta Llei s'entén per accessibilitat la característica de l'urbanisme, l'edificació, el transport o els mitjans de comunicació que permet a qualsevol persona la seva utilització.

—2 Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per barreres arquitectòniques tots aquells impediments, traves o obstacles físics que limiten o impedeixen la llibertat de moviment de les persones.

Les barreres arquitectòniques es classifiquen

a) Barreres Arquitectòniques Urbanístiques (BAU). Són aquelles que es troben en les vies i els espais lliures d'ús públic.

b) Barreres Arquitectòniques en l'Edificació pública o privada (BAE). Són aquelles que es troben a l'interior dels edificis.

c) Barreres Arquitectòniques en els Transports (BAT). Són les que es troben en els mitjans de transport.

—3 S'entendrà per Barreres en la Comunicació (BC) tot aquell impediment per a l'expressió i la recepció de missatges a través dels mitjans de comunicació, siguin o no de masses.

—4 S'entén per persona amb limitacions aquella que temporalment o permanent té limitada la capacitat d'utilitzar el medi o relacionar-s'hi.

—5 S'entén per persona amb mobilitat reduïda aquella que té limitada temporalment o permanent la possibilitat de desplaçar-se.

—6 S'entén per ajuda tècnica tot mitjà que, actuant com a intermediari entre la persona amb mobilitat reduïda o qualsevulla altra limitació i l'entorn, possibilita l'eliminació de tot allò que per les seves existència, característiques o mancança li dificulta l'autonomia individual i, per tant, l'accés al nivell general de qualitat de vida.

TÍTOL I**Disposicions generals sobre accessibilitat****CAPÍTOL I****Disposicions sobre Barreres Arquitectòniques Urbanístiques (BAU)****Article 4****Accessibilitat dels espais d'ús públic**

—1 La planificació i la urbanització de les vies públiques, dels parcs i dels altres espais d'ús públic s'han d'efectuar de manera tal que resultin accessibles per a les persones amb mobilitat reduïda. A aquests efectes els plans generals d'ordenació urbana, les normes subsidiàries i d'altres instruments de planejament i execució que els despleguen i també els projectes d'urbanització i d'obres ordinàries, hauran de garantir l'accessibilitat i la utilització amb caràcter general dels espais d'ús públic, i no seran aprovats si no s'observen les determinacions i els criteris bàsics establerts en aquesta Llei i en els reglaments corresponents.

—2 Les vies públiques, els parcs i els altres espais d'ús públic existents, i també les respectives instal·lacions de serveis i mobiliari urbà, seran adaptats gradualment, i d'acord amb un ordre de prioritats que tindrà en compte la més gran eficiència i concurrència de persones, a regles

i condicions que siguin establertes per reglament. Els ens locals hauran d'elaborar plans especials d'actuació, per tal d'adaptar les vies públiques, els parcs i els altres espais d'ús públic a les normes d'accessibilitat; a aquest fi els projectes de pressupostos dels ens públics hauran de contenir cada exercici econòmic les consignacions necessàries per al finançament d'aquestes adaptacions.

CAPÍTOL II**Disposicions sobre Barreres Arquitectòniques en l'Edificació (BAE)****Article 5****Accessibilitat dels edificis: classes**

Als efectes de la supressió de Barreres Arquitectòniques en l'Edificació es consideren tres tipus d'espais, instal·lacions o serveis accessibles a persones amb limitacions: els adaptats, els practicables i els convertibles.

a) Un espai, una instal·lació o un servei es considera adaptat si s'ajusta als requeriments funcionals i dimensionals que garanteixen la seva utilització autònoma i amb comoditat per les persones amb mobilitat reduïda o qualsevulla altra limitació.

b) Un espai, una instal·lació o un servei es considera practicable quan, sense ajustar-se a tots els requeriments abans esmentats, això no impedeix la seva utilització, de forma autònoma, per les persones amb mobilitat reduïda o qualsevulla altra limitació.

c) Un espai, una instal·lació o un servei és convertible quan mitjançant modificacions d'estructura entitat i baix cost que no afectin la seva configuració essencial pot transformar-se, almenys, en practicable.

Article 6**Accessibilitat dels edificis d'ús públic**

—1 La construcció, l'ampliació i la reforma dels edificis de titularitat pública o privada destinats a un ús públic s'efectuaran de manera tal que resultin adaptats per a persones amb limitacions.

Els elements existents dels edificis a ampliar o reformar l'adaptació dels quals requereixi mitjans tècnics o econòmics desproporcionats seran, almenys, practicables.

—2 A aquest fi, s'aprovaran per reglament les normes arquitectòniques bàsiques que continuaran les condicions a què s'hauran d'ajustar els projectes, i les tipologies d'edificis als quals s'aplicaran aquestes, i també el procediment de control i execució.

Article 7**Control de les condicions d'accessibilitat**

Si les obres realitzades no s'ajustessin al projecte autoritzat i es comprovés que no s'han complert les condicions d'accessibilitat, s'instaurarà el procediment establert per la legislació urbanística vigent, amb audiència de l'interessat, i, si no són legalitzables pel fet de no poder-se adaptar a la normativa sobre supressió de Barreres Arquitectòniques, s'ordenarà l'enderrocament dels elements no conformes, en els termes que preveuen els articles 255 i concordants del Decret Legislatiu 1/1990, del 12 de juliol, pel qual s'aprova la Refosa dels Textos Legals Vigents a Catalunya en Matèria Urbanística.

Article 8**Accessibilitat dels edificis d'ús privat**

—1 Els edificis d'ús privat de nova construcció en què sigui obligatòria la instal·lació d'ascensor hauran de reunir els requisits mínims d'accessibilitat següents:

a) Disposaran d'un itinerari practicable que uneixi les entitats o els habitatges amb l'exterior i amb les dependències d'ús comunitari que estiguin al seu servei.

b) Disposaran d'un itinerari practicable que uneixi l'edificació amb la via pública, amb edificacions o serveis annexos d'ús comunitari i amb edificis veïns.

—2 Quan aquests edificis de nova construcció tinguin una alçada superior a planta baixa i pis, llevat dels habitatges unifamiliars, i no estiguin obligats a la instal·lació d'ascensor, es disposaran les especificacions tècniques i de disseny que facilitin la possible instal·lació d'un ascensor practicable; la resta dels elements comuns d'aquests edificis hauran de reunir els requisits de practicable.

Article 9**Reserva d'habitatsges per a persones amb mobilitat reduïda**

—1 A fi i efecte de garantir a les persones amb mobilitat reduïda l'accés a un habitatge, en les programacions anuals dels de promoció pública es reservarà un percentatge no inferior al 3% del volum total per destinar-lo a satisfer la demanda d'habitatge per aquests col·lectius, en la forma que reglamentàriament s'estableixi.

—2 Els promotors privats d'habitatsges de protecció oficial hauran de reservar, en els projectes que presentin per a la seva aprovació, la proporció mínima que s'estableixi per a persones amb mobilitat reduïda.

—3 Els edificis en què existeixen habitatges reservats per a persones amb limitacions hauran de tenir adaptats els interiors dels esmentats habitatges.

Article 10**Garantia de la realització de les adaptacions interiors dels habitatges reservats**

Els promotors privats d'habitatsges de protecció oficial podran substituir les adaptacions interiors dels habitatges reservats per a persones amb mobilitat reduïda per la signatura, en sol·licitar-se la qualificació definitiva, d'un aval d'una entitat financera legalment reconeguda que garanteixi la realització de les obres necessàries per a les adaptacions corresponents. Aquests habitatges podran ser adquirits en primer lloc per persones amb mobilitat reduïda i en segon lloc per entitats públiques o privades amb personalitat jurídica pròpia i sense finalitat de lucre en el termini que ja preveu la legislació vigent, per dedicar-los a miniresidències, pisos compartits o qualsevol tipus d'habitatge destinats a persones amb limitacions.

Article 11**Accessibilitat dels elements comuns**

Els propietaris o usuaris d'habitatsges poden dur a terme les obres d'adaptació necessàries per tal que els seus interiors o elements i els serveis comuns dels edificis d'habitatge puguin ser utilitzats per persones amb mobilitat reduïda que hi visquin o hi hagin de viure, sempre que dis-

posin respectivament, i en el seu cas, de l'autorització de la comunitat o del propietari.

CAPÍTOL III

Disposicions sobre Barreres Arquitectòniques en el Transport (BAT)

Article 12

Accessibilitat dels transports públics

—1 Els transports públics de viatgers que siguin competència de les administracions catalanes han d'observar el que disposa aquesta Llei, sens perjudici de la seva adaptació progressiva a les mesures dictades i a les resultants dels avenços tecnològics acreditats per la seva eficàcia.

—2 Les administracions públiques competents en l'àmbit del transport públic han d'elaborar i mantenir permanentment actualitzat un pla de supressió de barreres i d'utilització i adaptació progressiva dels transports públics col·lectius.

—3 En qualsevol cas, el material de nova adquisició haurà d'estar adaptat a les mesures tècniques que s'estableixin.

—4 En les poblacions en què per reglament es determini haurà d'existir almenys un vehicle especial o taxi condicionat, que cobreixi les necessitats de desplaçament de persones amb mobilitat reduïda.

CAPÍTOL IV

Disposicions sobre Barreres en la Comunicació (BC)

Article 13

Accessibilitat dels sistemes de comunicació i senyalització

—1 El Govern de la Generalitat promourà la supressió de les barreres en la comunicació i l'establiment dels mecanismes i alternatives tècniques que facin accessibles els sistemes de comunicació i senyalització a tota la població, per garantir així el dret a la informació, la comunicació, la cultura, l'ensenyament i l'oci.

—2 El Govern de la Generalitat impulsarà la formació de professionals intèrprets de signes mímics i guies de sords-cecs, a fi de facilitar tot tipus de comunicació directa al disminuït auditiu, i instarà les diverses administracions públiques catalanes a dotar-se d'aquest personal especialitzat.

—3 Els mitjans audio-visuals dependents de les administracions públiques elaboraran un pla de mesures tècniques que de forma gradual permeti, mitjançant l'ús del llenguatge mimic o de substitucions, garantir el dret a la informació.

TÍTOL II

Mesures de foment

Article 14

Fons per a la supressió de barreres arquitectòniques

—1 El Consell Executiu, a proposta del Conseller competent, crearà un fons destinat a subvencionar la supressió de barreres arquitectòniques, i per a la dotació d'ajudes tècniques.

—2 La meitat del fons esmentat a l'apartat anterior anirà destinat a subvencionar els programes específics que elaborin els ens locals per a la supressió de barreres arquitectòniques en l'espai urbà, els edificis d'ús públic i el transport del seu terme municipal.

Aquests programes específics d'actuació estaran integrats, com a mínim, per un inventari dels espais, edificis, locals i mitjans de transport que hagin de ser objecte d'adaptació, l'ordre de prioritats en què es duran a terme i les fases d'execució del pla.

—3 Tindran prioritat per a gaudir del finançament esmentat aquells ens locals que es comprometin, mitjançant conveni, a assignar per a la supressió de barreres arquitectòniques el mateix percentatge de reserva pressupostària a què fa referència la Disposició Addicional Segona.

—4 L'altra meitat del fons anirà destinada a subvencionar entitats privades i els particulars per a la supressió de barreres, en la forma que s'estableixi per reglament.

TÍTOL III

Mesures de control

Article 15

Llicències i autoritzacions municipals

El compliment dels preceptes d'aquesta Llei serà exigible per a la concessió de les preceptives llicències i autoritzacions municipals.

Article 16

Visat dels projectes tècnics

Els col·legis professionals que tinguin atribuïda la competència en el visat dels projectes tècnics necessaris per a l'obtenció de les llicències a què fa referència l'article 247 del Decret Legislatiu 1/1990, del 12 de juliol, denegaran els visats si els projectes contenen alguna infracció de les normes sobre supressió de barreres arquitectòniques.

Article 17

Contractes administratius

Els plecs de condicions dels contractes administratius contindran clàusules d'adequació al que disposa aquesta Llei.

TÍTOL IV

Règim sancionador

Article 18

Infraccions i sancions

—1 Les accions o omissions que contravenen a les normes sobre supressió de barreres constitueixen infracció i seran sancionades d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

—2 Les infraccions es classifiquen en greus i lleus.

—3 Tenen el caràcter de greus les infraccions que incompleixin les normes sobre supressió de barreres arquitectòniques urbanístiques, en les obres d'urbanització i el seu mobiliari de nova construcció, ampliació i reforma d'espais destinats a l'ús públic, i seran sancionades amb multes d'1.000.001 a 50.000.000 de pessetes.

—4 Així mateix, tenen caràcter de greus les infraccions en l'àmbit de la supressió de barreres arquitectòniques en l'edificació, construcció, ampliació o reforma d'edificis de propietat pública o privada destinats a serveis públics o a un ús que impliqui la concurrència de públic. Aquestes infraccions seran sancionades amb multes d'1.000.001 a 50.000.000 de pessetes.

—5 L'incompliment de la reserva establerta a l'article 9.2 d'aquesta Llei pel que fa a la reserva d'habitatsges de protecció oficial de promoció privada té també el caràcter d'infracció greu i

serà sancionada amb multes d'1.000.001 a 50.000.000 de pessetes.

—6 L'incompliment de les condicions d'accessibilitat en els edificis de nova construcció o rehabilitats totalment que hagin de ser destinats a l'habitatge constituirà una infracció greu i, per tant, sancionada amb multa d'1.000.001 a 50.000.000 de pessetes.

—7 Són faltes lleus les accions o omissions que contravenen a les normes sobre supressió de barreres arquitectòniques, però que no impedeixen la utilització de l'espai, l'equipament, l'habitatge o el mitjà de transport per persones amb mobilitat reduïda.

—8 Les infraccions lleus seran sancionades amb multes de 50.000 a 1.000.000 de pessetes.

—9 Per a graduar l'import de les multes es tindrà en compte la gravetat de la infracció, el cost econòmic derivat de les obres d'accessibilitat necessàries, pel perjudici directament o indirecta causat, la reiteració del responsable i el grau de culpa de cada un dels infractors.

—10 En les obres que s'executessin amb inobservança de les clàusules de la llicència seran sancionats amb multes en quantia determinada en aquesta Llei el promotor, l'empresari de les obres i el tècnic director d'aquestes.

—11 En les obres emparades en una llicència municipal el contingut de la qual sigui manifestament constituït d'una infracció greu seran igualment sancionats amb multa el facultatiu que hagués informat favorablement el projecte i els membres de la corporació que haguessin votat a favor de l'atorgament de la llicència sense l'informe tècnic previ, quan aquest o l'informe previ del secretari fossin desfavorables per raó d'aquella infracció.

—12 Les multes que s'imposin als diferents subjectes com a conseqüència d'una mateixa infracció tindran entre si caràcter independent.

Article 19

Procediment sancionador

—1 Les infraccions de les normes reguladores de la supressió de barreres arquitectòniques comeses per particulars seran sancionades d'acord amb el que estableixen els articles 133 i següents de la Llei de Procediment Administratiu.

—2 Si un ens local fos advertit per l'Administració de la Generalitat d'un fet constituït de qualsevol de les infraccions determinades en aquesta Llei, i aquest no iniciés el procediment sancionador en el termini d'un mes, la multa que s'imposi com a conseqüència de l'expedient sancionador incoat per la Generalitat serà precebuta per aquesta.

Article 20

Òrgans competents

Les autoritats competents per a imposar sancions, i els límits màxims d'aquestes, són les següents:

a) Els alcaldes: en els municipis que no excedeixin de 10.000 habitants, fins a un màxim de 100.000 pessetes; en els municipis que no excedeixin de 50.000 habitants, fins a un màxim de 500.000 pessetes; en els municipis de fins a 100.000 habitants, multes de fins a 1.000.000 de pessetes; en els municipis que no excedeixin de 500.000 habitants, multes de fins a un màxim de 5.000.000 de pessetes, i en els municipis de més de 500.000 habitants, multes de fins a un màxim de 10.000.000 de pessetes.

b) La Direcció General del Departament corresponent per raó de la matèria, fins a 25 milions de pessetes, amb independència del nombre d'habitants del municipi.

c) El Conseller competent per raó de la matèria, fins a 50 milions de pessetes, amb independència del nombre d'habitants del municipi.

Article 21

Destinació de les sancions

Els ingressos derivats de la imposició de les sancions previstes en aquesta Llei seran destinats, per les administracions públiques actuants, a la supressió de barreres arquitectòniques en l'àmbit de la seva competència.

Article 22

Prescripció

Les infraccions greus prescriuen al cap de quatre anys.

Les infraccions lleus prescriuen al cap d'un any.

El termini de prescripció començarà a computar-se des del dia en què s'hagués comès la infracció o, si és el cas, des que l'Administració competent n'hagués tingut coneixement.

TÍTOL V

Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques

Article 23

Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques

—1 Es crea el Consell per a la Promoció de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques com a òrgan de participació externa i consulta, que s'adscriu al Departament de Benestar Social.

—2 El Consell estarà integrat per representants de les administracions públiques, de les entitats que agrupen els diferents col·lectius de persones amb disminució i d'experts en aquell àmbit.

—3 El Consell té funcions d'assessorament, informació, proposta de criteris d'actuació i foment del que s'estableix en aquesta Llei, com també aquelles altres que se li atribueixin reglamentàriament.

—4 El Consell s'haurà de coordinar amb la Comissió Interdepartamental per a la Supressió de Barreres Arquitectòniques de la manera que estableixi el Govern.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

El Govern de la Generalitat haurà d'aprovar el Codi d'Accessibilitat, que refundrà totes les normes dictades en la matèria.

El Codi d'Accessibilitat haurà de contenir també les condicions tècniques d'accessibilitat de tots aquells usos urbanístics, activitats, transports i edificació continguts als annexos 1 i 2 del Decret 100/1984, del 10 d'abril.

Segona

El Govern de la Generalitat de Catalunya determinarà anualment un percentatge de les seves partides pressupostàries d'inversió directa en els edificis d'ús públic de la seva titularitat o sobre els quals disposi, per qualsevol títol, del dret d'ús, per a la supressió de les barreres existents.

Tercera

Els plans d'adaptació i supressió de barreres arquitectòniques que disposa aquesta Llei seran elaborats per les corresponents administracions públiques en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Aquests plans seran revisats cada cinc anys i realitzats en un termini màxim de quinze anys.

Quarta

El Govern de la Generalitat promourà campanyes informatives i educatives dirigides a la població en general per tal de sensibilitzar-la en el tema de les persones amb limitacions a fi de fomentar la seva integració real a la nostra societat.

Cinquena

Totes les lleis sectorials que afectin aquesta matèria contindran previsions sobre la supressió de barreres arquitectòniques.

Sisena

El Govern de la Generalitat establirà en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei un pla de control sobre la supressió de barreres arquitectòniques.

Setena

El que és disposat en l'article 6 d'aquesta Llei no serà d'aplicació en aquells edificis o immobles declarats béns d'interès cultural o inclosos en els catàlegs municipals d'edificis de valor històrico-artístic, quan les modificacions necessàries comportin un incompliment de la normativa específica reguladora d'aquests béns històrico-artístics.

Vuitena

Per tal de facilitar la integració laboral de les persones amb limitacions, el Govern de la Generalitat instarà aquelles empreses que disposin de transport propi a garantir la seva accessibilitat als treballadors amb mobilitat reduïda o qualsevulla altra limitació que hi treballin.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Es faculen el Govern i els Consellers competents per raó de la matèria per a dictar les disposicions que siguin necessàries per al desenvolupament, l'aplicació i el compliment de la present Llei.

Segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadins als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 25 de novembre de 1991

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

ALBERT VILALTA I GONZÁLEZ

Conseller de Benestar Social

91 331 154

1.1.EI

21/1991, de 25 de novembre, de creació de l'Institut Català de Seguretat Viària.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia, promulgo la següent

LLEI

Prèambul

Durant els darrers anys s'ha produït un fort desenvolupament del trànsit pels carrers i les carreteres de Catalunya com a resultat directe d'un gran increment del parc de vehicles de motor, especialment dels turismes i les motocicletes, fet que ha comportat, malauradament, un increment important del nombre d'accidents.

Actualment, ja han estat traspassats al Govern de Catalunya una gran part dels aspectes relacionats amb la seguretat viària. Per altra banda, resten oberts diversos camps on l'actuació és sempre possible i necessària, especialment en tot allò que cal fer per a iniciar i mantenir un canvi de les actituds individuals i aconseguir una convivència serena, responsable i, sobretot, lliurement assumida, clau de volta d'un descens efectiu del nombre d'accidents.

Amb l'objectiu institucional, primer, d'aturar i, després, de fer disminuir les xifres d'accidents, de ferits i de morts en els carrers i les carreteres del seu àmbit territorial, el Govern de la Generalitat creà la Gerència i la Comissió Catalana de Seguretat Viària.

Per tal de continuar avançant amb decisió en la mateixa direcció i d'incrementar els mitjans i els recursos que contribueixin a fer disminuir els accidents de trànsit i les seves víctimes, es crea ara un òrgan gestor, en forma d'organisme autònom de caràcter administratiu, que proporcionarà les condicions d'agilitat i eficàcia necessàries per al compliment d'un objectiu tan important i prioritari per a Catalunya.

TÍTOL I

Institut Català de Seguretat Viària

CAPÍTOL I

Naturalesa i objectius

Article 1

—1 Es crea, en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, l'Institut Català de Seguretat Viària, organisme autònom de caràcter administratiu adscrit al Departament de Governació.

—2 L'Institut Català de Seguretat Viària gaudirà de personalitat jurídica pròpia, d'autonomia administrativa i de plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves finalitats, d'acord amb aquesta Llei i amb la resta de disposicions que li són aplicables.

—3 L'Institut actua amb autonomia financera i ha de disposar de recursos suficients per a complir les seves finalitats. Amb aquest fi, disposa d'un pressupost propi, sens perjudici que sigui consolidat amb el de la Generalitat.